

Ona nas lepih dolin mile Stajarske je gotovo prajsa-
na Pešička. Nastane se od pešičkega brega blizo
kućam na nemški meji, kjer stoji Pešička izvira, od
ktere ima svoje ime, do Posnore, kjer se zgubi v sponu
gorstujškos ali dravsko polje. Stanovnike menujejo Pe-
šičance; na gornji Pešici predvrajškim pravijo tudi
Gorčani. Gorčani se razločijo od doljnih Pešičarov
nas bolj porobli. Oni nosijo plače; tisti so Bergušari,
ker imajo kratke ruke berpuše, čy ktere dolga srakica vi-
si do kolov, ravno samičnam nasproti, kteri imajo
dolge široke berpuše, in kratko srakico enmalo čy krajje,
ki ji pravijo, "obroč". Ali jaz ne mislim popisovati se
Pešičarov, ne Samičnam; le doh seč hočem spomniti.

Ker je zdaj pustni čas, in se obhajajo ženitnine, omenim
se neke v ti dolini in bližnjih krikih navadne posebnice.
Kadar se kdol pri Pešičarih, Bergušarih in tudi pri ne-
kterih sosednih klačarjih na gostijo povabi, se gresta samo
gospodar in gospodinja, ampak vse, kar je pri hiši živega,
stoci in psli, in si jemljejo deske, ki med tem v pustem
hramu stajijo; poslednje pa se pridejo v rahi. Kasi srami
na taki ženitnini od stok, ki zavostni, tudi člo v lafterga-
nem oblačilu stoli skakljaje kričijo, ali se poroklopéh ^{amur}
čajo, se slivijo in mastijo, in se znata knejo, da je. Kaj pomje-
ti v taki družbi, za prostenege goste velika naloga. Da bi se te
napaka odpravila, bi zamogle šole v tem vas seč storiti, pa se
šole, v kterih se samo abecetha in nemška slovnica v glav-
gobja, ampak šole, kjer se stesujejo sirovi stoci, in se
oblikuje iz človeka človek.

2